

P – jako polévka.

17.11.2016

Babička každý den vařila. Vařila, tak jak byla celý život zvyklá. Polévku a něco k tomu. Nejčastěji to byla nějaká omáčka s knedlíkem, šubánky, uhlířina, hrách se zelím, nudle s mákem nebo skořicí a už si ani nepamatuji, co všechno. Samozřejmě sem tam byla slepice, na jaře kůzle, to jsem nejedla, to jsem oplakala, králíci a někdy i husa.

Jednou se i u babičky husa přejedla a to tehdy, kdy ji vylétly do ulice a nějaký povoz je srazil a babička musela tři nejvíc pomlácené zaříznout. Měly husy k jídlu několik dní, až je nikdo z rodiny nemohl ani vidět, natož jíst.

Pro dědečka vařila babička co nejčastěji nudlovou polévku. Dědeček ji měl nejraději a protože bylo na zahrádce stále plno čerstvé zeleniny, byla jedinečná. Já jí měla také ráda a nemohla jsem celý život strefit její chuť, protože z masa ji babička nevařila. Ale jak se říká dočkej času, až budeš připravena, učitel se dostaví a tak i já přišla na to jak to ta moje babička dělala. Jednou po letech, když jsem byla již zkušenou hospodyňkou a měla za sebou letitou zkušenost s vařením pro svoji rodinu, jsem při zimní lyžařské návštěvě v Železné Rudě, četla knihu od Emilie Bednářové „ Pod Staropražským nebem“, kde Emilie Bednářová, maminka Kamila Bednáře básníka, v této kouzelné knize vzpomíná na vyprávění své babičky. Vyprávění, které půvabným způsobem zpracovala. Tam se zmínila, jak se šetřilo, když umřel tatínek a bylo doma pět dětí, jak se všechno, co bylo k jídlu zužitkovalo, i voda z knedlíků se použila dál a nevyhlila. Zasmažila se nastrohaná kořenová zelenina, přelila vodou z knedlíků, přidalo kapání a byla chutná polévka. V ten moment zablikala kontrolka, vždyť ta moje babička také vařila stále knedlíky s nějakou omáčkou, aby to klouzalo do krku a bylo to měkké, když už zuby nesloužily. Když se na jaře začala objevovat znovu veškerá zelenina, zkusila jsem a bylo to ono

Po letech jsem jí udělala na zkoušku i pro děvčata v práci a setkala jsem se s pochvalou a starší kolegyně tu chuť také znaly a poznaly. Je to tak zvláštní, jak i po letech nás osloví vůně, kterou si pamatujeme z dětství, i chuť, kterou jsme znaly. Polévkou, kterou jsem našla v knize, jsem je vrátila na chvíli do dětství a vzpomínek co se vařilo u nich doma a jak to všem chutnávalo, protože to bylo v době dětství, které máme všichni hluboko v srdci.